

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118247043
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118247043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - SetCar sk, a.s. so sídlom Ulica Priemyselná č. 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, v zastúpení právne - JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému - KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v zastúpení právne - JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom H. W. XXXX/XA, F.-W. Y., o zaplatenie 204,80 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/105/2018-188 zo dňa 4.5.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 204,80 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 204,80 eur od 7.5.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.).

2. Na základe vykonaného dokazovania, pri právnom posúdení postupujúc podľa § 4 ods. 1, 2 písm. b/, § 4 ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“) a podľa § 442 ods. 1, 3, § 427 ods. 1, ods. 2, § 428, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka konštatoval dôvodnosť žaloby a vyhovel jej v celom rozsahu.

3. Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 16.3.2017 došlo ku škodovej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom zn. zn. Volkswagen Passat evid. č. BY 491 AZ poistenca žalovaného poškodené motorové vozidlo zn. Nissan Juke, evid. č. ZA 013 GI, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená E. T.. Prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného vznikla škoda (škodová udalosť) v bezprostrednej súvislosti ktorou bola poškodená E. T. nútená si požičať náhradné motorové vozidlo na základe zmluvy o nájme č. 146 ktorú dňa 27.3.2017 uzatvorila (v pozícii nájomcu) so žalobcom (v pozícii prenajímateľa). Na základe predmetnej nájomnej zmluvy dojednanej na dobu určitú od 27.3.2017 do 3.4.2017 si nájomca prenajal (a užíval) osobné motorové vozidlo zn. KIA Ceed evid. č. BL 339 KZ s dohodnutým denným nájomným vo výške 45,60 eur. Faktúrou č. 170150 vystavenou dňa 3.4.2017 (so splatnosťou dňa 17.4.2017) vyfakturoval žalobca poškodenej za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 146, za obdobie od 27.3.2017 do 3.4.2017, t.j. za 9 dní prenájmu sumu 364,80 eur. Z dokazovania vyplynulo ďalej, že došlo aj k likvidácii predmetnej poisťovnej udalosti žalovaným

(odkaz súdu na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 21.4.2017) a to tak, že z vyfakturovanej doby prenájmu žalovaný priznal poistné plnenie vo výške 160 eur - nájomné za dobu požičania náhradného vozidla do ukončenia opravy, t.j. za 4 dni a podľa typu zapožičaného vozidla vo výške 40 eur s DPH/ za 1 deň.

4. Žalobca nadobudol pohľadávku od poškodenej na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 3.4.2017, v ktorej odseku 1 postupca deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidla zn. Volkswagen Passat evid. č. BY 491 AZ vo výške 364,80 eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z., ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou dňa 16.3.2017 na vozidle Nissan Juke, evid. č. ZA 013 GI. Podľa odseku 2 zmluvy postupca predmetnou zmluvou v zmysle § 524 ods. 1 OZ postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1, žalobca sa zaviazal uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4. a 5. Podľa bodu 3 postupca súčasne postúpil s postúpenou pohľadávkou žalobcovi všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. V bode 4 zmluvné strany dohodli odplatu za postúpenie pohľadávky vo výške 364,80 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 170150 vystavenej SetCar ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. KIA Ceed evid. č. BL 339 KZ. V ods. 5 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom SetCar si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

5. V súdnej veci okresný súd hodnotil nárok žalobcu voči žalovanému ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., ako nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením pohľadávky, ktorú uzatvoril poškodený so žalobcom dňa 3.4.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, a to vo výške 364,80 eur. V danom prípade ide o priamy nárok poškodeného proti poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený, pričom podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie. Žalobou uplatnený nárok žalobcu vo výške 204,80 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 364,80 eur uvedenej vo faktúre 170150 za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme a z poskytnutého poistného plnenia žalovaným vo výške 160 eur. Preukázateľne tak v súdnej veci žalobca si uplatnil rozdiel medzi priznaným a uplatneným poistným plnením vo výške 204,80 eur.

6. Okresný súd neakceptoval vznesenú námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. Považoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za preukázanú Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 3.4.2017, zdôraznil, že z jej obsahu vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 364,80 eur voči žalovanému za odplatu vo výške 364,80 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 170150. Predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený/postupca postúpil žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie, tým je daná aj jeho aktívna vecná legitímácia v spore.

7. Predmetom postúpenia bola spôsobilá pohľadávka, navyše sa jednalo o pohľadávku spôsobilú na započítanie (započítateľnú) a v danej veci nepochybne došlo k zániku záväzku započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodenou 3.4.2017 v zmluve o postúpení pohľadávky. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodená dostala do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatila, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia.

8. Okresný súd vyhodnotil za preukázané vznik škody, aj jej výšku. Konštatoval, že v súdenom prípade bol zjavne uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať poškodenou účelne

vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla zn. KIA Ceed evid. č. BL 339 KZ. Skutočná škoda/ujma spočívala v tom, že poškodená vynaložila náklady za zapožičanie motorového vozidla, k tomu bol donútená práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobilá a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla je iba reparáciou poškodeného stavu. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou užívala poškodená prenajaté motorové vozidlo od 27.3.2017 do 3.4.2017, t.j. 8 dní za dojednané nájomné vo výške sumy 364,80 eur. Za uvedené obdobie totiž nebolo možné užívať vlastné motorové vozidlo.

9. Žalovaný nespochybnil, že poškodená v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užívala prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť uplatneného nároku, bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. Pokiaľ žalovaný zniesol vo svojej procesnej obrane námietku voči dôvodnosti nároku, bolo jeho dôkaznou povinnosťou spofahlivo svoje tvrdenia preukázať, čo však neučinil.

10. Popri istine vo výške sumy 204,80 eur súd priznal žalobcovi nárok aj na príslušenstvo istiny, t.j. na uplatnený úrok z omeškania, postupoval v zmysle § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.). Šetrenie žalovaný ukončil dňa 18.4.2007, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 25.4.2017, žalobcovi ale neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b) Zák.č. 381/2001 Z.z.) o sumu 204,80 eur, keďže v predmetnom oznámení sa uvádza len, že zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia opravy, t.j. 4 dni a cena požičovného priznaná max. 40 eur/deň. V oznámení sa neuvádzajú žiadne objektívne skutočnosti, z ktorých vychádzal pri krátení úhrady, pričom vozidlo bolo odovzdané zo strany servisu po doručení krycieho listu zo dňa 6.4.2017. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 Zák.č. 381/2001 Z.z. žalovaný povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa § 517 OZ. Keďže dňa 18.4.2017 skončil prešetrenie poistnej udalosti, bol povinný do 15 dní poskytnúť poistné plnenie v plnej výške (do 3.5.2017), čo neučinil, dostal sa do omeškania od 4.5.2017 a od tohto obdobia prináleží žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 7.5.2017, súd viazaný jeho návrhom mu preto priznal úrok z omeškania od uvedeného dňa.

11. Pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi v spore úspešnému voči žalovanému / v spore neúspešnému nárok na náhradu trov v celom rozsahu, dodal zároveň, že o výške tejto náhrady rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

12. Proti rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný, domáha sa zrušenia rozsudku a žiada vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Odvolateľ považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Podľa jeho názoru rozhodnutie trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou, v ňom súd vyslovil právne závery, avšak sa nevyssporiadal so skutočnosťami, ktorých zohľadnenie bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci, následne rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, hoc podľa § 220 ods. 2 tretia veta CSP je povinnosťou súdu dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Žalovaný je názoru, že súd prvej inštancie nedostatočne a nesprávne sa vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitou žalobcu v spore. Odvolateľ zdôraznil, že poukázal na skutočnosť, že dňa 16.3.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Nissan Juke ev.č. ZA 013 GI, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenej - E. T. K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla, v danom čase povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme č. 146 zo dňa 27.3.2017, na základe ktorej prenajal žalobca poškodené náhradné motorové vozidlo. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 170150 zo dňa 3.4.2017, s dátumom splatnosti 17.4.2017 na celkovú sumu 364,80 eur. Poškodená mala zároveň dňa 3.4.2017 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpiť svoju pohľadávku z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla na žalobcu. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.4.2017 zaslaného žalobcovi jasne

vyplýva, že došlo ku skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poisťnej udalosti a bolo mu poskytnuté poisťné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 160 eur. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý súčasne potvrdzujú aj dôkazy predložené žalobcom) vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodená predstavovala subjekt, ktorá bola dlžníkom žalobcu a teda nemohla so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodená žalobcovi neuhradila, teda pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodenej, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s aplikovanou hmotnoprávnou úpravou v § 524 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa názoru odvolateľa neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Ak teda poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie neexistujúcej pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

15. Podľa odvolateľa okresný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukazuje na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo 145/2017, v ktorom sa dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti a žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

18. Podľa názoru žalobcu jeho aktívna vecná legitímácia bola preukázaná platnou zmluvou o postúpení pohľadávky, preto právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitímácie považuje za zrozumiteľné a správne. Zdôraznil ďalej, že mu bol postupovaný nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodená voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poisťné plnenie poukázal na jeho účet (žalobcu), ako postupníka. To preukazuje tiež, že žalovaný v čase pred podaním žaloby nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Teda sám potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poisťnej udalosti. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poisťné plnenie, následne nemôže byť sporné ani to, že poškodenej vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi ním a poškodenou a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky.

Akékolvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpor s ust. § 524 OZ žalobca hodnotí za neopodstatnené. V súdnej veci podľa jeho názoru bolo preukázané aj odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodená v rámci jedného dokumentu uhradila predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpila jemu/žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.5.2019 v obdobnej veci, z neho aj cituje. V predmetnom rozhodnutí navyše krajský súd konštatoval platné postúpenie pohľadávky. Napokon takýto záver prijali v ďalších rozhodnutiach odvolacie senáty v skutkovo a právne obdobných veciach (napr. v rozhodnutiach: sp.zn. 9Co/86/2019 zo dňa 27.6.2019, sp.zn. 10Co/316/2018 zo dňa 20.6.2019, sp.zn. 6Co/148/2019 z 21.8.2019, a ďalšie...).

19. Na predmetné vyjadrenie žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

21. Odvolací súd prioritne poukazuje na rozporuplný postup žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti (t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poisťnej udalosti), keď žalobcovi poskytol čiastočne plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla (čiastočne nárok uznal aj plnil), avšak v súdnej veci už modifikoval svoj postoj tak, že namietal/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s následnou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podstatnou argumentáciou odvolateľa je jeho snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodenou a žalobcom uzatvorenú 3.4.2017 „rozfázovať“, rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nepochybne vôľou poškodeného žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov. Náležite argumentuje žalobca, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k jej odplatnému postúpeniu so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Pri striktnom prístupe k výkladu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu v zápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Takýto odvolateľom požadovaný postup konštatovaných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej fyzické aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých práv až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešponovali s bezprostrednou realitou. Uvádzaný záver odvolacieho senátu vychádza z jeho ustálenej rozhodovacej činnosti vo viacerých rozhodnutiach napr. i v rozhodnutí č.k. 10Co/104/2019 zo dňa 30.5.2019, alebo č.k. 10Co/55/2020 zo dňa 13.8.2020.

22. V súhrne hodnotí odvolací súd žalovaným vymedzené odvolacie námietky (ktorým odvolací súd bol v sporovej veci viazaný) za nedôvodné, z iných dôvodov (právny titul, výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla...) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil a odvolací súd ani nezistil nedostatky v postupe okresného súdu na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

23. Bolo v spore jednoznačne preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného vznikli náklady na vypožičanie náhradného osobného vozidla, nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ktorú dobu poškodená nemala možnosť ovplyvniť. Takéto zmenšenie majetku/škody je povinný nahradiť v rozsahu nutne aj

účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovi dotknutej pohľadávky - žalobcovi.

24. Aj v súvisiacom výroku o priznaní príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) žalobcovi konštatoval odvolací súd vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu. Je jednoznačné, že dôvodnosť tohto nároku žalobcu okresný súd vyvodil z ustanovenia § 11 ods. 6 písm. b/ v aplikácii s § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. a v spojení následne podľa § 517 Občianskeho zákonníka. Okresný súd z dokazovania mal preukázané, že hoc žalovaný šetrenie ukončil 18.4.2017, čo oznámil žalobcovi listom zo dňa 25.4.2017, nevysvetlil mu riadne a náležite dôvody, pre ktoré znížil poistné plnenie, teda nesplnil povinnosť ako mu to ukladá ustanovenie § 11 ods. 6 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z.. Odvolateľ v odvolaní nenamietal súdom konštatovanú skutočnosť, že v oznámení o poistnej udalosti náležite a zákonom vyžadovaným spôsobom nevysvetlil žalobcovi v písomnom oznámení dôvod krátenia plnenia. Navyše, konštatovaný záver súdu o neplnení náležitej povinnosti žalovaným oznámiť dôvod krátenia poistného plnenia preukazuje aj obsah oznámenia o poistnom plnení (odkaz odvolacieho súdu na listinný dôkaz na č.l. 17 spisu), v ktorom síce žalovaný oznamuje v akej výške plnil, avšak dôsledne nevyargumentoval, prečo, z akých dôvodov vo zvyšku poistné plnenie odmietol priznať. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažnej pohľadávky okresný súd žalobcovi priznal na základe právnej úpravy, podľa ktorej podľa názoru odvolateľa bolo potrebné, aby súd postupoval. Napokon okresný súd správne ustálil aj začiatok doby, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu a úroky z omeškania priznal žalobcovi v zákonom prípustnej výške, v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

26. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore, v súlade s ustanovením - § 255 ods. 1 CSP.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalobcovi/úspešnému v odvolacom konaní nárok na náhradu trov v celom rozsahu voči žalovanému/v odvolacom konaní neúspešnému. Dodáva, že aj o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.